

názor vyslovený exekučním a rekursním soudem v důvodech rozhodnutí o příkázání nemůže na tom nic měniti. Nesprávný jest proto názor dovolatelky, že byla otázka zabavení právoplatně vyřešena. Vývody, že bylo zabaveno něco, co přestalo býti vlastnictvím žalobkyně a stalo se vlastnictvím stavebního družstva, nemají opory ve skutkovém zjištění nižších soudů. Podle dopisu ministerstva sociální péče není třeba jeho svolení ku převodu čekatelského podílu, poněvadž jest vnitřní věcí družstva, zda a za jakých podmínek může převést čekatelský vklad na osobu jinou. Je tedy postup, zjištěný nižšími soudy, platný. Tomu nepřekáží prohlášení téhož ministerstva, že »pokud s převodem byla spojena změna v osobě čekatele, jest ministerstvu vyhrazeno, by dalo neb odepřelo souhlas s touto změnou čekatele«. To plyne z toho, že podle svého dopisu vzhledem na ustanovení § 60 nařízení čís. 191/21 Sb. z. a n. zkoumá ministerstvo, zda čekatel je způsobilý, by mohl dostati souhlas k převedení domku do vlastnictví. Jest tedy postup o sobě platný bez svolení ministerstva, a jest mu jen vyhrazen souhlas se změnou čekatele při posuzování otázky způsobilosti čekatele k převedení domku do jeho vlastnictví, takže, i když se postup stal platně, může souhlas se změnou osoby čekatele v tom směru odepřít. Toto vyhrazené právo ministerstva může míti po případě jen v zápětí, že osoba, v jejíž prospěch se postup stal, nemůže dosíci převod domku do vlastnictví. Zákaz zatížení nemovitosti ve smyslu § 60 uv. nař. nemůže se, jak dovolatel míní, obdobně týkati i čekatelského vkladu a družstevních podílů, poněvadž nemají s vlastnictvím nemovitosti nic společného. Názor, že převod čekatelského podílu má v zápětí zcizení nemovitosti čekatelovy, jest zřejmě nesprávný.

Čís. 12144.

Udělil-li klient v plné moci advokátu právo, ustanoviti si zmocněnce se stejnou plnou mocí, jest ten, na něhož advokát přenesl plnou moc a klienta o tom uvědomil, oprávněn domáhati se na klientu zapravení odměny za zastupování.

(Rozh. ze dne 26. listopadu 1932, Rv I 924/31.)

Žalobě substituta proti klientovi o zaplacení palmare procesní soud první stolice vyhověl. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Pokud odvolání předem teoreticky rozebírá otázku, zda substitut advokáta substituenta substitucí vstupuje ve přímý poměr se stranou svého substituenta a zda mu z toho proti procesní straně vzchází přímý nárok na odměnu za práci a na náhradu výloh, a pokud dovozuje, že tomu tak není a že substituovanému advokátu přísluší nárok ten jen naproti substituentovi, má pravdu. Zmocněncem a tedy přímým smluvním zmocněncem je podle § 1002 a násl. obč. zák. a § 31 c. ř. s. jen substitut, jenž je také jedině zavázaným svému mandantu, ovšem podle poměrů a okolností případu (§ 1010 obč. zák.) buď úplně, když substituoval bez potřeby, nebo jen ručí za výběr, když mu byla substituce dovolena nebo byl k ní donucen nouzí. Z tohoto závazku

a z povinnosti k případné náhradě škody však vyplývá také přímost zmocnitelského poměru jen mezi stranou a zmocněncem, nikoliv i mezi stranou a substitutem, jenž tedy při pravidelném stavu věci může se držeti jen substituenta jako svého smluvníka (arg. také § 1022 obč. zák. a § 160 prvý odstavec, jakož i opakem § 35 prvý odstavec c. ř. s., podle nichž se poměr zmocnitelský, a to původní, základní poměr zástupčí, neruší smrtí strany, nýbrž smrtí zmocněnce). Ale v souzeném případě má se věc proto jinak, že se v žalobě dodatečně tvrdí a na tom se i zakládá nárok žalobní, že žalovaná strana o zřízení substituce žalobcem byla substituentem Dr. K-em vyrozuměna o tom, že žalobce bude nárok za práce ve sporu a za výlohy požadovati přímo na žalované, a že žalovaná strana svůj závazek uznala. I když tu tedy nebylo výslovného postupu, stal se mlčky tím, že žalovaná strana svými orgány svou platební povinnost přímo žalobci proti zaň jednajícím Dr. K-ovi uznala (§ 863 a 1396 obč. zák.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Ve věci není dovolání opodstatněno. Bylo zjištěno, že žalovaná ve sporu Ck IIIa 544/25 udělila dr. Josefu K-ovi procesní plnou moc, v níž mu vyhradila právo ustanoviti si zmocněnce se stejnou plnou mocí, že dr. K. přenesl tuto plnou moc ve stejném rozsahu na žalobce a o tom žalovanou uvědomil. Za těchto okolností vznikl mezi stranami přímý mandátní poměr a důsledkem toho přímé žalobní právo jednoho proti druhému, jak bylo vyloženo v rozhodnutích čís. 482 a 4766 sb. nejv. soudu, k nimž se poukazuje. Tím je otázka aktivní legitimace žalobcovy rozhodnuta kladně a, protože výše zažalované pohledávky není sporná, je odsuzující výrok na místě. Má-li žalobce také ještě nárok proti dr. K-ovi, a došlo-li také ještě k uznání nároku žalobcova žalovaným společenstvem, je nerozhodné.

Čís. 12145.

Ručení za škodu z provozu silostrojů (zákon ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák.).

Předpokladem pro použití předpisu § 1 (4) aut. zák. jest, že se odnětí dispozice nad silostrojem stalo postupem objektivně (absolutně) bezprávným, činem přičícím se předpisům všeobecného právního řádu; nestačí porušení ustanovení smluvních, vydaných nikoliv v zájmu všeobecném, nýbrž jen k úpravě právního poměru stran. Pomocníkem v provozu není jen ten, komu vlastník svěřil technické zacházení s autem, nýbrž i ten, komu svěřil právní nakládání s autem.

(Rozh. ze dne 26. listopadu 1932, Rv I 1085/31.)

Manžel žalobkyně byl usmrcen autem náležejícím žalovanému a řízeným Štěpánem N-em. Žalobě o náhradu škody bylo vyhověno s o u d y všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto